

Spartelen...

Vuur!!

Instinctief weet Julia dat er gevaar dreigt, de hele energie in haar kleine huis op de prairie is veranderd in een donkerblauwe waas die haar al lange tijd niet meer heeft overvallen.

Donkerblauw betekent direct gevaar, ze moet maken dat ze hier weg komt, naar buiten waar ze waarschijnlijk veiliger zal zijn. Impulsief trekt ze haar jurk aan en haar makkelijke schoeisel en grist het zakje edelstenen van haar nachtkastje.

Terwijl de maan haar perceel verlicht ziet ze door haar raam de kruidenkas in de fik staan. Een paar mannen die met rieken en schoppen al haar geneeskrachtige planten uit de grond trekken om het daarna in het helse vuur te gooien. Het vuur komt akelig dicht bij haar huisje, de vlammen likken al aan haar voordeur. De angst slaat om haar hart.

De achterdeur. Snel nu, voor ze haar vinden en ook in het vuur gooien.

Dikke tranen lopen over haar bleke wangen. Met een misselijk gevoel in haar buik ziet ze haar hele leven aan zich voorbij trekken. Het heerlijke huisje dat ze van haar lieve oma heeft geërfd, haar hele wijsheid over de natuur en haar prachtige inborst roepen weemoedige gedachten op. Alles zal vernield worden.

Weg nu!!!

De achterdeur blijkt gebarricadeerd. Paniek. Rustig worden nu. Denk na! Een raam. Snel loopt ze naar het kleine kantoortje aan de zijkant van het huisje, weg van het vuur. Daar is nog niks te zien. Voorzichtig opent ze het raam en klimt naar buiten. Het open veld is te gevaarlijk, het bos een beter idee. Zich zo klein mogelijk makend zet ze een spurt in richting de groene bosrand als ze plotseling een harde schreeuw hoort.

'Daar! Daar loopt ze richting het bos, de smerige heks probeert te ontsnappen!!!'

Julia probeert de paden te vermijden, zoekt zich een weg tussen de bomen en struiken waardoor ze af en toe met haar vuurrode heuplange krullenbos blijft haken aan takken en bladeren.

Verdorie, een elastiekje zou wel handig zijn geweest nu. Ook de jurk blijft regelmatig hangen en scheurt zienderogen waardoor het een gatenkaas lijkt te worden.

Achter zich hoort ze stemmen. Rennende voetstappen klinken in de stilte van de nacht. Blij dat ze door het maanlicht wordt bijgeschenen loopt ze in zigzag patronen zo hard ze kan. Haar adem stekt af en toe en de pijn in haar zij wordt alleen maar erger. Ze voelt hoe haar haren uitgetrokken worden door takken die ze niet kan ontwijken. Haar huid voelt aan alsof er een fijne rasp overheen getrokken wordt.

Doorrennen!!!

In de verte hoort ze kabbelend water. Het kleine meertje dat aan de andere kant van het bos ligt.

Als ze dat maar kan bereiken dan is ze al een stukje veiliger. Ze kan zwemmen als de beste.

Steeds dichterbij hoort ze de mannen, jacht makend op de heks, zoals ze haar in het dorpje noemen.

Kom op! Volhouden nu! Nog een klein stukje. Ze ruikt het water al. Kris kras rent ze door het dichte gebladerte tot ze de open plek ziet waar het maanlicht in het water weerkaatst. Met een ferme sprong springt ze in het koude meertje en begint te zwemmen. Ineens verdwijnt de maan achter donkere wolken waardoor de aan de oever staande gillende mannen haar waarschijnlijk niet meer kunnen zien. Ze hoort ze schreeuwen dat ze nergens heen kan vluchten, dat ze haar uiteindelijk toch wel zullen vinden. Opgelucht merkt ze dat de stemmen steeds verder weg klinken.

Totdat ze opeens het gevoel heeft dat een draaikolk haar jurk lijkt op te zuigen. Spartelend voelt ze hoe haar jurk steeds meer om haar lijf draait en ze de diepte wordt ingezogen. Proestend, wanhopig, probeert ze haar hoofd boven water te houden maar het lijkt zinloos...

Met een bonkend hoofd en een kurkdroke mond komt Julia bovendrijven en opent verschrikt haar ogen. Totaal verstrengeld in het zeiknatte katoen voelt ze aan haar hoofd en beroert haar doorweekte, korte shaggy boblijn. Opgelucht ontdoet ze zich van het natte beddengoed. Weer zo'n realistische droom, angstaanjagend realistisch zelfs. Na het douchen zal ze eerst eens googelen of er niet iets op natuurlijke basis te vinden is tegen het verschrikkelijke nachtelijke zweten en allerlei andere shizzle die de overgang met zich meebrengt...

©José Bergh-Berben

Maart 2024

N.a.v.: Heksenjacht en Impulsief

♪ R.E.M. – Nightswimming